

3. Koos komt zomaar opdagen en vindt al spoedig de dood.

Koos was ons varken. Koos is een paar jaar gelden komen aanlopen. Zomaar uit het niets. Op een late vrijdag avond snuffelde hij aan onze achterdeur en vroeg of wij nog aardappelschillen over hadden want hij had zo'n honger. Die hebben wij hem toen gegeven. Koos is toen gebleven. Koos had echter een nare gewoonte. Hij woelde al de tuinen in de buurt om zodat de tuinen binnen de kortste keren het uiterlijk van een bom krater kregen. Binnen de kortste keren stond heel de buurt bij mij op de stoep en maar klagen en klagen. Alsof ik daar wat aan kon doen. Koos is bij mij aan komen lopen en waarom zouden de buurtbewoners het recht hebben om mij aansprakelijk te stellen?. De druk op ons om Koos maar te laten slachten nam keer op keer toe. Uiteindelijk hebben we toegegeven en Koos laten slachten. Het vlees hebben we zo goed en kwaad als dat kon verdeeld in de buurt. Toen barstte de strijd om het beste en lekkerste karbonaadje pas echt goed los. Zelf zouden we het vlees nooit door de keel hebben kunnen krijgen. De huid van Koos wilde niemand hebben dus hebben we daar maar varkensleer van gemaakt. De trommels van mijn drumstel heb ik toen met varkensleer overspannen. Ik wist niet dat spelen op een drumstel zo leuk was. Dag en nacht ben ik aan het drummen geweest. Ik produceerde zoveel decibellen geluid dat de borrelglazen drie huizen verder van de tafel trilden. Toen stond heel de buurt weer bij mij op de stoep. 'Hadden we maar nooit varkensvlees van je aangenomen, want dit is nog veel erger, hou op!!'. Toen zei ik: 'Wal willen jullie nu eigenlijk? Willen jullie dat ik weer werkloos wordt en dag en nacht ga knikkeren en jojoën? Begrijpen jullie niet dat ik verdriet en wroeging over de dood van over Koos heb?. Had ik maar nooit naar jullie geluisterd! Koos zou het in ieder geval goed gevonden hebben dat ik zijn huid zou gebruiken voor mijn drumstel'.

Uiteindelijk moest de politie er nog aan te pas komen om ons uit elkaar te drijven. Ik liep toen een paar flinke klappen op. Een paar weken later was ik van de ergste lichamelijke ongemakken hersteld en ben toen gaan klaverjassen in het buurthuis. Dat werd ook niets want ook daar kwam ik diezelfde buurtbewoners weer tegen.

Sommige beslissingen in het leven zou je zou graag terug willen draaien en soms denk ik: was er maar iemand die de wijzers van de klok kon terug zetten. Dan was Koos nooit zo omgekomen. De dood van Koos had veel grotere gevolgen dan ik ooit voor mogelijk had gehouden. Ik kwam toen in een cyclus van neurotische handelingen terecht die mijn leven tot op de dag van vandaag nog steeds beïnvloeden.